

Коледна картина от Париж

Основа на платното

Петта година. Петта Коледа. 118 деца, от 3 до 18, говорещи български език. 10 прекрасни педагози, преливащи им любовта си към езика, историята, фолклора и културата на България. Родители от всякакви националности, но поне по един от всяко семейство българин. Нов дом за училището и детската градина. Дядо Коледа, роден от нашите спомени за дядо Мраз и подарен на децата ни. Сив, мрачен ден. И много, много топлина в сърцата. Това е нашата българска Коледа в Париж. Първата ни самостоятелна, като едно голямо семейство, извън посолството.

Скица

Всичко е точно където и както трябва да бъде. Залата - много голяма - се пръска по шеговете. Играчките, донесени и закачени от всяко дете, блещукат палаво по елхата. Подаръците - книжки и лакомства - под елхата и в чувала на дядо Коледа. Вкусотиите, донесени от майки, татковци, баби, лели - на красиво подредени маси. Калпаците - на главите на момчетата, китките - вpletени в косите на госпожиците. Сурвачките и гегите - в ръце. Усмивките - на лицата. Звездите - в очите.

Щрих

Всички знаем по нещо за програмата, но само един човек знае всичко - Татяна. Пъзелът се нарежда пред очите ни, никога до този миг не го е виждал цял. Повече от месец трептим на честотата на този празник. Това е първата година, в която имаме разнообразна програма, зали, в които да репетираме, двама педагози със специалности музика и фолклор - Рени и Роси. Прикрепяме репетиции преди или след часовете, правим и преправяме графици, тичаме с носии напред-назад, броим и опаковаме подаръци, шием костюм за дядо белобради. Семействата на 118 деца реагират на всеки зов. Искаме този празник да бъде незабравим. Неусетно всички ставаме деца.

Цвят

Като малка видях Истинския Дядо Коледа. Знам. Помня го много добре. Всички следващи бяха по-добри или по-лоши имитации. Нещо като с Любовта. А Дядо Кока-Кола, с късотото си палтенце, направо ми разваля настроението. Тази година го виждам най-после отново, защото ние му ушиваме костюма. Моделът - черно-бяла снимка на едно 4-годишно момиченце с онзи, Истинският... Родителите възкликват "Дядо Мраз!" и това не звучи като "мръсна дума", а като свеж полъх, мило ехо от детството ни. Малките го гледат с блеснали очи. Дали и те ще бъдат белязани от точно този белобрад старец и дали и те ще искат непременно да го покажат на своите деца?! Това, което ме изненадва и очарова, е че с напредването на представлението, децата все повече се обръщат към него и все повече му го посвещават. Докато накрая вече се представят в профил към залата, изцяло обрънати и скупчени около Дядо Коледа.

Идея

Програмата е приказна, децата са във вихъра ѝ. За нас, родителите, това е по-ценно от всеки коледен подарък.

Хорът на големите ни подарява прекрасни коледни песни. А Дядо Коледа толкова харесва програмата, че хваща китарата, за да аккомпанира.

Мъничките зайчета са дошли със сладка песничка от нашето детство.

Хорце, коледари, сурвакари... всичко е тук, има дори бъдник, колачета, погача.

За времето на програмата научаваме всички български обичаи, посветени на Бъдни вечер и Коледа. От Коледите на нашите баби и дядовци, майки и бащи, през нашите, та до тези на нашите деца - цялата българска коледна традиция е сбрана в този наш празник. Това е, което искаме да дадем на децата си - нашите корени и нашата история.

Както това е характерно за малките общности по света, така и при нас, изначалното ни време, българското, е спряло на година еди-коя-си (в която всеки от нас е напуснал родината си). И винаги ще се стремим да го изживяваме по същия начин и да възпроизведеме същите ритуали. И след 30, и след 50 години. Когато може би никой в България вече няма да го прави така и когато всички дядовци Коледа ще са станали Дядо Кока-Кола. На път сме да се превърнем в живи етнографски експонати.

Финални краски

Дядо Коледа. Подаръци. Глъч и смях. Трапеза. Наздравци. Поздравления. Събуждане след хубав сън. Подреждане, почистване.

Стил

Вие в какъв стил видяхте картината?

Аз, през сълзите на умиление и възторг, я видях в стил импресионизъм.

А иначе остава просто неповторима. За всички нас, които всяка събота, в слънце, дъжд или сняг прекосяваме огромния град и околностите му, за да заведем децата си да учат родния ни език. За всички наши деца, които нямат такива празници във френските си училища. За всички наши учители, които са Учители в душите и в сърцата си.

Подпис

Със специалното участие на Дядо Коледа в ролята на Дядо Коледа.

Българските книжки за подаръци, различни за различните възрасти, са осигурени от Митко Карарусинов, ДАБЧ и пренесени в куфари и самолети от трите деца Трибулен.

Лакомствата в подаръците са дарени от магазина "Бай Ганьо". Магазините "Балканика" и "От сърцето на Балканите" се включиха също.

Наемът на залата е платен от всички семейства.

Подаръците са красиво опаковани от няколко майки и един татко.

Богатата и красива трапеза е напълнена от всички, които донесоха по нещо, и подредена от родителите на 3-ти клас. Виждали ли сте домашно кисело мляко в огромно глинено гърне? А пък ние дори ядохме!

Сурвачките са направени от родители, гегите - от Юрий.

Народните носии са купени с помощта на програмата "Роден език зад граница".

От картината отсъстваха господин посланикът Марин Райков и съпругата му, както и госпожа Ирина Бокова, за което искрено съжаляваме, макар и това да не развали празника ни.

Нарисува Боряна Евтимова

Усмехнати и вълнуващи празници!